

Felszabadulási pályázat.

A pályamű címe:

1945. Felszabadulásunk 25 éves fejlődéséről.

A pályázó neve:

Káhidisz Antalné

Iskolai végzettsége:

netteleni

Születési éve:

1919.

Kora:

70.

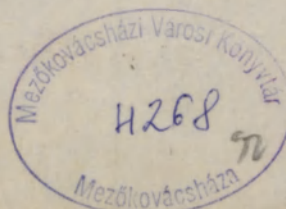
Foglalkozása:

152. tisz.

Lakcím:

Dombegyház, Dél ú. 1612.

"z a pályamű résztvett a mezőkovácsházi járás helytörténeti pályázatán. A járási bírálóbizottság a pályaművet . . . Ft . . .
. . . . díjjal jutalmazta.

2009 AUG. 13

1945. Felszabadulásunk 25 éves fejlődéséről.

P á l y á z a t:

Fábián Antalné, Dombegyház Dél ut. 16 sz.

6 családosa aya vagyok. Férjemmel 21 év óta Termelőszövetkezeti tagok vagyunk.

50 éves vagyok. Sok lenne felsorolni a fejlődés menetét, így röviden megemlítve:

1945 után a földosztóbizottság pártunk irányításával, gyermeke után mindenki megkapta régvárt földjét, házhelyét, és építőházra anyagot. Igen nehéz volt a megművelés. Ekével, lóval, ökörrel, bivalyy-lyal, ásó, kapa stb. volt a szerszámunk, mivel alig volt gép, tehát így műveltük földjeinket. Holdankénti átlagtermés búzából 3-4-5-6 mázsa volt, trágyázatlan föld nem termett többet. 1947-48-ban megalakítottuk az I-II. típusú termelőszövetkezetet, így több termés volt. Kaptunk az államtól kölcsönt, jószágot állítottunk be, s így az életszínvonal jobban emelkedett. A gépállomás segített gépekkel, de ez sem volt jó. Az állam felé a kötelezettséget nem nagyon tudtuk rendezni, bizony a gabonát még a padlásról is lesöpörtük, Ezt a hibákat látva, 1948-ban megalakítottuk a Petőfi Termelőszövetkezetet. Így már nagyobb segítséget kaptunk, saját erőnkéből vettünk gépeket, kaptunk műtrágyát, hiteleket stb. Most már a termelés elfogadható volt, de semmi esetre sem biztatásra méltó.

Közben jött az ellenforradalom, nagyon szétszóródtunk, de a szovjet katonák leverték őket, s mi proletárok újjá alakítottuk a pártot és újjá szerveztük a Tsz-t. Összeszedtük lovainkat és amit ezen kívül elhurcoltak. Ezenkívül megalakult két termelőszövetkezet, de nem volt jó. Egyesültünk és ma már sok gépeink vannak, kombájok, traktorok, sok jószág, istállókat építettünk, sertésóllakat. Ma már repülővel műtrágyáznak. Vasuton szállítják a cukorrépát, régen pedig nagy sárban kocsival, lovasfogattal.

A termelőszövetkezetben 65 %-ot kapunk munkaegységenként, így a fiataloknak is jobb kedvük van dolgozni. Elérjük holdanként a 20 mázsa búzatermést is. A dolgozók személyenként kapják meg a háztáji területet, ha egy családon belül többen Tsz-tagok akkor is.

Öregek a nyugdíjon kívül háztájit is kapnak így jobb a megélhetésük, sőt még öregek napjáról is megemlékezik a tsz, megvendégelik az időseket.

hideg szobában egyrakáson többen, szegények voltak s így ráváltak szorulva a koldulásra. Községünkben a cigányok élete is megváltozott, házuk van, dolgozni járnak, gyermekeiket a Tsz. képezte ki szakmunkásokká, ezeknek is van már TV-készülékük. 1945 előtt ezek is házaltak, dolgg nélkül éltek.

Van Hitelszövetkezet, itt kölcsönt kap bárki és a meglévő pénzt elhelyezheti. Működik a Vöröskereszt, sok dolgozó adott már vért. 1945. után megalakítottuk a Nőszövetséget, ezek után sokat társadalmi munkában végeztünk, majd megszerveztük a napközi otthont ekkor még nem igen ismerték, féltették gyermeküket, azt mondták hogy csafkára nem adják be gyermeküket, így elég nehéz volt a kezdet.

Mi asszonyok a régi ovodánál csináltunk egy konyhát, mi vertük a falát, vájtot csináltunk, bemeszeltük társadalmi munkában, a mester fölcserrepelte és azután 1 kh. földet kaptunk a nőszövetség mi asszonyok megkapáltuk és a zöldségfélét megtermeltük. Az állam akkor még nem támogatott bennünket, kézzel gyurtuk a tésztát, naponta 20 levelet nyújtottunk, 120-150 gyermekünk lett, egy ovónő, 2 asszony és egy dada volt. Ellenőrzést társadalmi uton 2 asszony végezte.

Az állam is segített majd később, és a község vezetői is felismerték kezdeményezésünket, s a szülők is látták hogy ez nem is olyan rossz. 1 forintért volt hetenként egy gyermek részére igen jó ebéd és uzsonna.

Mála a fejlődésnek ma nagyon megfelelő napközi van, helyiségek is megfelelők, fegyelem alatt vannak a gyermekek, még tanulhatnak is. Pedagógusok is ott étkeznek. Nagyon sok a proletár fiúból és leányból lettek. Nevelők, tanárok, szakemberek vezető funkcióban, katona tisztek vannak belőlük orvosok stb. községünkben. Megy a politikai felvilágosítás fiatalok és felnőttek között, nagyobb tudással tudják vinni a munkákat. A nők tanfolyamokon vesznek részt, ahol tudásukat fejleszthetik községünkben. Baromfi felvásárlás van, ahol biztosítva van, hogy a jószágot el tudja adni a dolgozó.

Községünkben védő oltásokkal védik jószágait a dolgozók. Már talán untató is ez a sok jó minden amit a községünk kapott és fejlődött, de ezeket mind 25 év óta teremtettük meg a szocializmus építésében. A dolgozó nép községünkben ma jó munkán keresztül üdültesbe részesül, külföldi utakat is szerveznek. Színházlátogatáson vehetnek részt a dolgozók. Tanulhatnak van rá lehetőség, ipari és mezőgazdasági és más szakmát.

Tisztelettel:

Fábián Antalné
Vöröskereszt 16 sz.

Biztosítva vannak az SZTK-n keresztül betegség esetén is. Tsz-ünk biztosítva van kár és jégverés esetén, ugyan úgy a dolgozók is. Termelőszövetkezetünkben több szakember dolgozik, Tsz-en belül több fiatal jelentkezett s jár ma is mezőgazdasági gépész iskolába. Enne az Tsz és az állam nagy segítséget ad ingyen kollégiumi ellátást. Termelőszövetkezetünkben az gépeken dolgozóknak 100 %-ot fizetnek, így van kedve dolgozni a népnek. Az állami gazdaság is sok dolgozót biztosít munkával és jól is fizet. Községfejlesztés 200 Ft volt ma már 300 Ft-ot kell fizetni, de ezt is rendezik a dolgozók.

Községünk 25 évvel ezelőtt igen rosszul nézett ki, nem volt se járda, se villany, ma már viszont vagyis 1945 óta villanyt kapott, több ivókutató stb. Több új iskolát, ovodát, bölcsődét, ahol a szülők elhelyezhetik a gyermekeiket és nyugodtan dolgozhatnak. Sok gyermek és felnőtt elvégezte a 8 általános iskolát sőt még középiskolát is. Busszal gimnáziumba járhatnak a gyermekek Battonyára, országutakat építettek újjá, valamint Husboltot és kenyérboltot is.

Új síralombház épült, így nem kell a családnak a háznál virrasztani a halottakat. Új postahelyiség és gyönyörű kulturház épült, ahol színház és mozi szórakoztatja a fiatalokat, könyvtárunk is rendelkezésre áll minden kedves olvasónak. Új sportpálya épült, most építik az élelmi és ruházati valamint az új vasboltot, ahol mindent megvásárolhat a dolgozó, TV-t mosógépet, gáztűzhelyet stb.

Van már gáztelep cserehelyünk is, ezek a fejlődések szerintem a községünkben. Épült étterem, pressó ahol meleg étel várja az ott étkezőket, nem csak a nagyurak élvezik ma mint a múltban hanem a dolgozó emberek is a pressóba pedig elfogyaszthatja a feketét munka után. Sertés átadó helység épült ez se volt a múltba, piacunk is nagyobb lett. Kaptunk új fogorvost is.

Orvosi tanácsal ellátják a terhes anyákat, ingyenes védőoltást kapnak a gyermekek és ingyenes röntgenvizsgálattal. Felnőtteket is TBC. ellen ellenőrzik. Épült honvédségi laktanya, ahol a fiaink jól érzik magukat ők is levannak szórakozás terén látva mindennel. Nyáron sörkert és büfé ahol a dolgozó nép szórakozhat, több italbolt és fűszerboltok lettek a faluba. Új fátelep épül, ahol fa, cserép, szén építőanyagokat meg tudunk vásárolni. A tanács a nincstelen öregekről gondoskodik, eltartásáról, elküldik a szociális otthonba és jól gondozzák őket. Nagyon emlékszem a múltba a földönhálltak,

hideg szobában egyrakáson többen, szegények voltak s így ráváltak szorulva a koldulásra. Községünkben a cigányok élete is megváltozott, házuk van, dolgozni járnak, gyermekeiket a Tsz. képezte ki szakmunkásokká, ezeknek is van már TV-készülékük. 1945 előtt ezek is házaltak, dolgg nélkül éltek.

Van Hitelszövetkezet, itt kölcsönt kap bárki és a meglévő pénzt elhelyezheti. Működik a Vöröskereszt, sok dolgozó adott már vért. 1945. után megalakítottuk a Nőszövetséget, ezek után sokat társadalmi munkában végeztünk, majd megszerveztük a napközi otthont ekkor még nem igen ismerték, féltették gyermeküket, azt mondták hogy csafkára nem adják be gyermeküket, így elég nehéz volt a kezdet.

Mi asszonyok a régi ovodánál csináltunk egy konyhát, mi vertük a falát, vájkot csináltunk, bemeszeltük társadalmi munkában, a mester fölcserепelte és azután 1 kh. földet kaptunk a nőszövetség mi asszonyok megkapáltuk és a zöldségfélét megtermeltük. Az állam akkor még nem támogatott bennünket, kézzel gyurtuk a tésztát, naponta 20 levelet nyújtottunk, 120-150 gyermekünk lett egy ovónő, 2 asszony és egy dada volt. Ellenőrzés társadalmi uton 2 asszony végezte.

Az állam is segített majd később, és a község vezetői is felismerték kezdeményezésünket, s a szülők is látták hogy ez nem is olyan rossz. 1 forintért volt hetenként egy gyermek részére igen jó ebéd és uzsonna.

Hála a fejlődésnek ma nagyon megfelelő napközi van, helyiségek is megfelelők, fegyelem alatt vannak a gyermekek, még tanulhatnak is. Pedagógusok is ott étkeznek. Nagyon sok a proletár fiúból és leányból lettek. Nevelők, tanárok, szakemberek vezető funkcióban, katona tisztek vannak belőlük orvosok stb. községünkben. Megy a politikai felvilágosítás fiatalok és felnőttek között, nagyobb tudással tudják vinni a munkákat. A nők tanfolyamokon vesznek részt, ahol tudásukat fejleszthetik községünkben. Baromfi felvásárlás van, ahol biztosítva van, hogy a jószágot el tudja adni a dolgozó.

Községünkben védő oltásokkal védik jószágait a dolgozók. Már talán untató is ez a sok jó minden amit a községünk kapott és fejlődött, de ezeket mind 25 év óta teremtettük meg a szocializmus építésében. A dolgozó nép községünkben ma jó munkán keresztül üdültesbe részesül, külföldi utakat is szerveznek. Színházlátogatáson vehetnek részt a dolgozók. Tanulhatnak van rá lehetőség, ipari és mezőgazdasági és más szakmát.

Tisztelettel:

Fábián Antalné
Dombegyház Déli ut 16 sz.